HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

גמ' האי מצבעיא ליה לגופיה. דיבעי כהן. מיעוטא מנא לן לאפשט ויתוה: **דהוה מסבר ליה לגריה.** הא דמזקיה והכי מסבר ליה ניחליה דתניא בתורת כהנים (ד) ושחט שחיטה בזר כשירה: **וי מאין נחת.** ליטנא דמתני' הוא וכי מאין נחת פסולה שנזקקת להניח מקרא להכשירה: **מכלל שנאמר בו'.** ומתוך אומו כלל הייתי בא לפסול: **תלמוד לומר ושחט והקריבו הכהנים.** ומדכתיב כהן בקבלה ובשחיטה לא כתיב מכלל דושחט אבעלים קאי וסמך ידו ושחט ליתיב על השחיטה שכשירה בזר עכ"ל משנה ומיהה הוה מסבר אגבי לגריה הא דמזקיה הא דמזקיה כי: **מבדי.** למדנו כאן דמקבלה ואילך מצות כהונה והן נתינת אש בתר קבלה כתיבה למה לי לכתבה בה כהונה: **למעוטי הפשט וניתוח.** דלא כתיב בה כהן ותילף מהכא דדוקא כתיב קרא ואי לא ונתנו הוה אמינא אפי' דלא כתיב כהן בהפשט וניתוח הוא דגלי ליה דבעי כהונה מקבלה ואילך: **דלא מעכבא כפרה.** דאין כפרה אלא בדם: **אלא מהכא וערכו בני אהרן הכהנים.** (ה) הרי למדנו מקבלה א) שאין צריך כהונה אלא למעוטי הפשט וניתוח: **אימא למעוטי סידור שני גזירי עצים.** דבין הערבים דלא כתיב בהו הכהנים אבל בצפרא בהדיא כתיב (ו) ובער עליה הכהן: **לא סלקא דעתך.** דלא ניבעי סידור גזירין כהונה מדאיצטריך למעוטי הולכת עצים מכלל דסידורן בעי כהן: **הולכת עצים לא בעי כהונה.** דהאי כהן דכתיב בהולכת אבריים על כרחך למעוטי הולכה אחרת בעי דאי לגופיה לא איצטריך הא אשמעינן מקבלה ואילך מצות כהונה: **וערכו למה לי.** דכתיב בהן כהונה: **למעוטי הפשט וניתוח.** וכהונה דונתנו לגופיה כדאמרינן דלא תימא כיון דלא מיעכבא כפרה לא תיבעי כהונה ומדגלי בה דבעיא כהונה (ז) לא איצטריך למיהדר למיכתב כהונה בהערכת נתחין ואע"ג דלא מיעכבא כהונה ועל כרחך למעוטי כתביה: **שטעון שמש.** הכשר בחמשה והקריבם בחמד: **וניחא ליה.** הדר משני ליה הכי על העצים אשר על האש קרא יתירא הוא דהכתיב ונתנו אש וערכו עצים וערכו נתחים למה לי תו על העצים אשר על האש וגו' למידרש ביה דהני ו' כהנים הולכו לדבר שנאמר בו אש ועצים ומזבח ואיזהו דבר שהזקקתי לכם למערכה לסדר עצים ואש למזבח בשבילו: הוי

והקריבו בני אהרן מקבלה ואילך וכו'. בפ"ק דזבחים (ד' ד.) פרש"י הא דאמרינן והקריבו זו קבלת הדם ולא עבודה אחרת משאר עבודות דם כגון הולכה או זריקה משום דכתיב ושחט והקריבו ואיזו היא עבודה שהיא אחר שחיטה לאלתר הוי אומר זו קבלה והקשה ר"י דבספ"ק דזבחים (ו) איכא טעמא אחרינא דתניא התם והקריבו זו קבלת הדם או אינו אלא זריקה כשהוא אומר וזרקו הרי זריקה אומר הא מה אני מקיים והקריבו זו קבלת הדם אלמא דלאו היינו טעמא והא דלא אמרינן זו הולכה משום דלא מסתברא לאוקמיה בהולכה ולומר מהולכה ואילך מצות כהונה משום דאפשר לבטלה דאפשר עומד בלא מזבח ושותה דלא בעי להולך:

אלא מהכא וערכו בני אהרן הכהנים. בפ' ב' דזבחים (ד' יח.) דרש הכהנים בכיהונם כהן הדיוט שלבש בגדי כ"ג ועבד עבודה עבודתו פסולה והכא דרש מדכתיב בני אהרן ואין להקשות מאי אינטריך קרא לערוכה נתחים למילפה מדקאמר מקבלה ואילך מצות כהונה תיפוק ליה מוכי תעלה על דעתך שזר קרב אלא המזבח די"ל דאפשר דקאי באחרנא וזריק להו למזבח כדאי' לקמן בפ"פ טרף בקלפי (ז) גבי הלמת אליתא אפשר דקאי אאחרנא ועביד במפותא:

הולכת עצים לא בעי כהונה הא סידור שני גזירין בעי כהונה. וא"ת מנא לן דאיכא למידק הכי דילמא מהכהו קרא ממעטין הולכת עצים ומהאי קרא דהכא נמעט סידור שני גזירין וי"ל מדאיצטריך למעוטי הולכת עצים שמע מינה דסידור שני גזירין בעי כהונה דאי לא בעי כהונה למה לי קרא למעוטי הולכת עצים השתא אפילו סידור שני גזירין שהם ע"ג המזבח לא בעי כהונה כ"ש הולכת עצים וליכא לאקשויי אי לא כתב אלא קרא דלעיל לא הוה ממעטינן מיניה סידור שני גזירין אלא הולכת עצים דמסתבר טפי די"ל אפילו אי לא הוה כתב אלא קרא דוערכו הוה ממעטינן מיניה סידור שני גזירין דמסתברא קאי בסידור ממעט סידור הקשה הר' אליהו מאיבריוק ז"ל לר"ש דאיש לא כתב שני גזירין בעי שני כהנים מנא ליה דבעי כהונה אי מהכא הא איצטריך קרא לגופיה סד"א כיון דאפשר לבטלה היא כשרה בזר כדאמר בספ"ק דזבחים (ד' יד.) הולכה בזר מחלוקת ר"ש ורבנן לר"ש דאמר עבודה שאפשר לבטלה לאו עבודה היא כשירה בזר וכו' עד והרי הולכת אבריים לכבש דאפשר לבטלה ופסולה בזר דאמר מר והקריב הכהן כו' המזבחה זו הולכת אבריים לכבש ומשני היכא דגלי גלי וא"כ כיון דאיצטריך לגופיה א"כ סידור שני גזירין מנלן דבעי כהונה ומיתיב לו רבי דר"ש לטעמיה דקאמר לקמן בספ"ד (ד' מה.) גבי הלמת אליתא דלא צריך קרא שלא תהא אלא בכהן משום דכל עבודה ועביד בזריקה ולר"י דאיש לא כתב אלא המזבח דלית ליה סברא דר"י דאמר אפשר דקאי אאחרנא ועביד במפותא וה"ה בסידור שני גזירין דלא מצי קאי אאחרנא ולר"י דאיש לא כתב אלא המזבח דאי"ל דאפשר לבטלה היא דזריק הגזירין לראש המזבח ואפ"ה נפקא ליה שפיר דבעי כהונה מדכתיב כהן בהולכת אבריים דלגופיה לא איצטריך דסבירא ליה אע"ג דאפשר לבטלה עבודה היא אלא לגוויי אגזירין דבעינן כהונה דאמרן בשמעתין:

ט) תחלת עבודה דיממא היא דא"ר יוחנן וכו'. אע"ג דבריש פירקא אמר שכבר קידש תחלה לעבודה ומקשינן דלעולם עבודת לילה היא י"ל דהמקשה דהכא הקשה לאידך ליטנא דלעיל דמפרש טעמא משום אומש שיהא דלההוא ליטנא לא משכשינן מילתא דרבי יוחנן ואמרי' שכבר קידש מתחלה לעבודה ובסמוך דפריך והרי תרומת הדשן דעבודת לילה היא ובעי פייס ופי' שם דפריך לליטנא קמא דלעיל אין לתמוה שבכאן פי' דסתמא דהש"ס פריך ליאיכא דאמרי דלעיל דודאי כך הוא ובין הכא ובין בסמוך רוצה לייסד לכל הלשונות דלעיל לימרא

גמ' האי מבעיא ליה לגופיה. דיבעי כהן. מיעוטא מנא לן לאפשט ויתוה: **דהוה מסבר ליה לגריה.** הא דמזקיה והכי מסבר ליה ניחליה דתניא בתורת כהנים (ד) ושחט שחיטה בזר כשירה: **וי מאין נחת.** ליטנא דמתני' הוא וכי מאין נחת פסולה שנזקקת להניח מקרא להכשירה: **מכלל שנאמר בו'.** ומתוך אומו כלל הייתי בא לפסול: **תלמוד לומר ושחט והקריבו הכהנים.** ומדכתיב כהן בקבלה ובשחיטה לא כתיב מכלל דושחט אבעלים קאי וסמך ידו ושחט ליתיב על השחיטה שכשירה בזר עכ"ל משנה ומיהה הוה מסבר אגבי לגריה הא דמזקיה כי: **מבדי.** למדנו כאן דמקבלה ואילך מצות כהונה והן נתינת אש בתר קבלה כתיבה למה לי לכתבה בה כהונה: **למעוטי הפשט וניתוח.** דלא כתיב בה כהן ותילף מהכא דדוקא כתיב קרא ואי לא ונתנו הוה אמינא אפי' דלא כתיב כהן בהפשט וניתוח הוא דגלי ליה דבעי כהונה מקבלה ואילך: **דלא מעכבא כפרה.** דאין כפרה אלא בדם: **אלא מהכא וערכו בני אהרן הכהנים.** (ד) הרי למדנו מקבלה א) שאין צריך כהונה אלא למעוטי הפשט וניתוח: **אימא למעוטי סידור שני גזירי עצים.** דבין הערבים דלא כתיב בהו הכהנים אבל בצפרא בהדיא כתיב (ו) ובער עליה הכהן: **לא סלקא דעתך.** דלא ניבעי סידור גזירין כהונה מדאיצטריך למעוטי הולכת עצים מכלל דסידורן בעי כהן: **הולכת עצים לא בעי כהונה.** דהאי כהן דכתיב בהולכת אבריים על כרחך למעוטי הולכה אחרת בעי דאי לגופיה לא איצטריך הא אשמעינן מקבלה ואילך מצות כהונה: **וערכו למה לי.** דכתיב בהן כהונה: **למעוטי הפשט וניתוח.** וכהונה דונתנו לגופיה כדאמרינן דלא תימא כיון דלא מיעכבא כפרה לא תיבעי כהונה ומדגלי בה דבעיא כהונה (ה) לא איצטריך למיהדר למיכתב כהונה בהערכת נתחין ואע"ג דלא מיעכבא כהונה ועל כרחך למעוטי כתביה: **שטעון שמש.** הכשר בחמשה והקריבם בחמד: **וניחא ליה.** הדר משני ליה הכי על העצים אשר על האש קרא יתירא הוא דהכתיב ונתנו אש וערכו עצים וערכו נתחים למה לי תו על העצים אשר על האש וגו' למידרש ביה דהני ו' כהנים הולכו לדבר שנאמר בו אש ועצים ומזבח ואיזהו דבר שהזקקתי לכם למערכה לסדר עצים ואש למזבח בשבילו: הוי

וכו' עד והרי הולכת אבריים לכבש דאפשר לבטלה ופסולה בזר דאמר מר והקריב הכהן כו' המזבחה זו הולכת אבריים לכבש ומשני היכא דגלי גלי וא"כ כיון דאיצטריך לגופיה א"כ סידור שני גזירין מנלן דבעי כהונה ומיתיב לו רבי דר"ש לטעמיה דקאמר לקמן בספ"ד (ד' מה.) גבי הלמת אליתא דלא צריך קרא שלא תהא אלא בכהן משום דכל עבודה ועביד בזריקה ולר"י דאיש לא כתב אלא המזבח דלית ליה סברא דר"י דאמר אפשר דקאי אאחרנא ועביד במפותא וה"ה בסידור שני גזירין דלא מצי קאי אאחרנא ולר"י דאיש לא כתב אלא המזבח דאי"ל דאפשר לבטלה היא דזריק הגזירין לראש המזבח ואפ"ה נפקא ליה שפיר דבעי כהונה מדכתיב כהן בהולכת אבריים דלגופיה לא איצטריך דסבירא ליה אע"ג דאפשר לבטלה עבודה היא אלא לגוויי אגזירין דבעינן כהונה דאמרן בשמעתין:

ט) תחלת עבודה דיממא היא דא"ר יוחנן וכו'. אע"ג דבריש פירקא אמר שכבר קידש תחלה לעבודה ומקשינן דלעולם עבודת לילה היא י"ל דהמקשה דהכא הקשה לאידך ליטנא דלעיל דמפרש טעמא משום אומש שיהא דלההוא ליטנא לא משכשינן מילתא דרבי יוחנן ואמרי' שכבר קידש מתחלה לעבודה ובסמוך דפריך והרי תרומת הדשן דעבודת לילה היא ובעי פייס ופי' שם דפריך לליטנא קמא דלעיל אין לתמוה שבכאן פי' דסתמא דהש"ס פריך ליאיכא דאמרי דלעיל דודאי כך הוא ובין הכא ובין בסמוך רוצה לייסד לכל הלשונות דלעיל לימרא

תורה אור השלם

1. וְשָׁחַט אֵת בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי יְיָ וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

ויקרא א ה

2. וְאַתָּה וּבְנֶיךָ אִתְּךָ תִּשְׁמְרוּ אֶת כְּהֻנַּתְכֶם לְכָל דָּבָר הַמִּזְבֵּחַ וּלְמִבֵּית לַפָּרֹכֶת וַעֲבַדְתֶּם עֲבֹדַת מַתָּנָה אֶתֵּן אֶת כְּהֻנַּתְכֶם וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת:

במדבר יח ז

3. וְקָמַץ יָדוֹ עַל רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וּשְׁחָטוֹ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ויקרא ג ב

4. וְנָתְנוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֵצִים עַל הָאֵשׁ: ויקרא א ז

5. וְעָרְכוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַנְּתָחִים אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַפָּדֶר עַל הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִّזְבֵּחַ: ויקרא א ח

6. וְהַקָּרֵב וְהַבְּרָעִים יִרְחַץ בַּמָּיִם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה הוּא אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ:

ויקרא א יג

הגהות הב"ח

(ה) גמ' תשמרו את כהונתכם לכל דבר המזבח שומע מני: (ב) שם ונתנו בני אהרן הכהן אש למה לי: (ג) שם וערכו למה לי למעוטי הפשט וניתוח ואימא לגופייהו והקריב הכהן את כל המזבחה זו הולכת אבריים לכבש וכו' למדנו לעולה שטעון שמש הכי נמי אלא והקטיר הכהן את הכל למאי אתא למעוטי הפשט וניתוח אמר רב המנונא כל"ל: (ד) רש"י ד"ה אלא מהכא וערכו בני אהרן הכהנים שאין צריך כהונה שהרי למדנו מקבלה למעוטי הפשט וניתוח כו' כל"ל ועל מיכת שא"ל נ"ב פי' שא"ל לכתוב כהו כהן וכו': (ה) ד"ה למעוטי כו' דבעיא כהונה תו לא איצטריך:

תוס' ישנים

גמ'. **והאי מיבעי ליה לגופיה.** תימה דמ"מ גילף דלא בעיא כהונה ונאמר דמנתינה ואילך מצות כהונה, לאפוקי הפשט וניתוח דמקמה. י"ל דלעיל מהפשט וניתוח גבי עבודת הדם כתב כהן, ויכול לטיות הפשט וניתוח קאי עלה, ואע"ג דכתיב גבי נתינת אש דעבודת הדם עלה, היינו משום דאיכא בגוף הקרבן, אבל הפשט וניתוח הוא בגוף הקרבן. **תשמרו את כהונתכם שומע אני אפילו שחיטה.** והא דלרשין [לעיל כד. ב] מהאי קרא עבודת מתנה, היינו מועבדתם עבודת מתנה, אבל רשא דקרא דתשמרו את כהונתכם קאי אכל עבודות, וקרא דלעיל מיירי למייב זר מיתה. **מבדי מקבלה ואילך מצות כהונה כו'.** והכי נמי הוה מצי למימר מכדי כתיב תשמרו את כהונתכם דמשמע כל עבודות ונתנו למה לי כו', אלא מקבלה ואילך מצות כהונה עדיף ליה לאיתויי דמפרש בהדיא, אבל תשמרו את כהונתכם אינו מפורש ומקרקין מיניה שחיטה. **מבדי מקבלה ואילך מצות כהונה.** וא"ת אמאי לא אמרי' מקבלה ואילך מצות כהונה דזיקת בעבודת דם שבה תליה הכפרה, ולא נלמוד משם הפשט וניתוח דמיבעי כהונה כמו שלא נלמוד משם נתינת אש, כי היכי דאמרינן בפ"ק דמנחות (יג. ב) דכל היכא דכתיב כהונה בעיא ימין דילפינן מוטבל באצבעו דימינו דמלורע ולא ילפינן מהתם הולכת אבריים לכבש דליבעי ימין אע"ג דכתיב ביה כהונה, כיון דלא מעכבא ביה כפרה. י"ל דסברא היא להלרע כהונה על כל מה שכתוב אחר עבודת הדם והיא מגוף הקרבן כגון הפשט וניתוח, אבל נתינת אש אינה מגוף הקרבן. כיון **דלאו עבודה דמעכבא כפרה היא לא תיבעי כהונה כו'.** משמע הא הפשט וניתוח הוי מעכב כפרה. וא"ת אמאי הפשט וניתוח מעכב כפרה, והלא אפילו אם אבדו הטור והאימורין אחר זריקת דם לא מעכבא כפרה, דלאמרינן בתמיד נשחט [פסחים נט. ג] ב). י"ל דלאו דווקא נקט מעכבא כפרה, אלא הפשט וניתוח גוף הזבח. אי נמי אומר רבינו ד"י דלא קרי מעכב כפרה אלא דם, וה"פ ואע"ג דמקבלה ואילך מצות כהונה, שפיר כתיב כהונה בנתינת אש, ואע"ג דלא אתי לאשמעינן דלא מילף מיניה דהפשט וניתוח דלא בעיא כהונה דלגופיה לא איצטריך, משום דלא הוה שמעינן נתינת אש מקבלה, משום דקבלה מעכבא כפרה ואינהו לא מעכבי, וקמ"ל קרא דאפילו הכי בעי כהונה, ומיהה שמעינן דמקבלה ואילך מצות כהונה אפילו בדבר שאינו מעכב כפרה דומיא דנתינת אש, ואיכא מינה נמי נמי דהפשט וניתוח דאע"ג דלא מעכבי כפרה בעי כהונה, כיון דכתיבי מקבלה ואילך. וא"ת מ"ל ליכתבה בהכהונה גבי הפשט וניתוח דכתיבי מקמי נתינת אש, כי היכי דלא ליטמתא דבהפשט וניתוח לא בעי כהונה מדלא כתבה בדבר שאינו מעכב כפרה עד נתינת אש. וי"ל דמהפשט וניתוח שבגוף הקרבן לא ילפינן נתינת אש, אבל נתינת אש ילפינן דכל שכן הפשט וניתוח שכבר מקבלה ואילך הוקרב לכהונה. **אימא למעוטי שני גזירי עצים דלא בעי כהונה.** ואע"ג דאמרינן לעיל מנין לתמיד של בין הערבים שטעון כ' גזירי עצים בשני כהנים כו', לא דוקא אלא בשני בני אדם קאמר, והאי דנקט בשני כהנים האמת נקט, ואע"ג דכתיב דבין הערבים כתיב. **ביבחה דבוותה קא ממעט.** פירוש הפשט וניתוח שבגוף הזבח. **והקריב הכהן את הכל** וגו' **זו הולכת אבריים לכבש.** דכתיב בתריה והקטיר והקטיר (הכהן הכל) המזבחה, אלמא לא בהקרבת אבריים מיירי. **הולכת אבריים לכבש בעי כהונה הא סידור גזירי עצים בעי כהונה וערכו למה לי למעוטי הפשט וניתוח.** והא ליכא לאקשויי אימא דהוקריב למעוט הפשט וניתוח וערכו למעוט [סידור] גזירין, דוהקריב ליכא למימר למעוטי הפשט וניתוח דלא מיירי בהדיא לעיל מיניה ולא נמי [ד]כאי הולכה (לחלק) [והאי] הפשט וניתוח, אבל מוערכו איכא למעוט שפיר הפשט

ב) גרסת לא: פסחים סד: זבחים לב. [מנחות יט.], ג) פסחים סה: מגיגה יא [עירובין קד.] זבחים ד. יד: כד: מנחות י., ג) [והקטיר המזבחה כל"ל], ד) [ויקרא פרשה ד], ה) [ויקרא ו], ו) [דף יב. וסס ד"ה אתמן], ז) [דף מה.], ח) [וסס ד"ה והכין], ט) שיין לע"ב,

---

א ב [מיי' פ"ט מהל' ביאת"מ הל"ו וס"ה מהל' מעשה"ק הל"ח וס"ל מהל' פסולי"מ הל"ח]:

מ ג מיי' פ"ט מהלכות ביאת מקדש הלכה ו:

מא ד מיי' פ"ו מהלכות מעשה הקרבנות הלכה י:

הגהות הגר"א

[א] גמ' (ומימה ה"ג לגופיה) מת"מ: **[ב]** שם למאי אתא. נ"ב אלא והקטיר:

הגהות מהר"ב רגשבורג

א) רש"י ד"ה אלא מהכא וכו' הרי למדנו מקבלה אלא למעוטי הפשט וניתוח שאין צריך כהונה כל"ל ודברי הש"ס בזה אינם מובנים:

מוסף רש"י

והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם. ואמר מר במסכת מגיגה (יא.) והקריבו זו קבלת הדם, לימד על הקבלה שטעונה כהונה (פסחים סד:). **והקריב הכהן את הכל המזבחה.** גבי אבריים כתיב והקרב והכרעים יקתר במים, אלמא באבריים קמשמעי קרא, ומדבעי כהונה שמע מינה עבודה היא (ערובין קד.). זו הולכת אבריים לכבש. דגבייהו כתיב האי קרא והקרב והכרעים וגו' (פסחים סה:) דאילו הקטרה בהדיא כתיב בקרא והקטיר המזבחה (חגיגה יא.).

רבינו חננאל

מנא לן שנאמר ושחט את בן הבקר לפני ה' והקריבו בני אהרן מקבלה ואילך מצות כהונה. לימד על השחיטה שכשרה בכל אפי' בזרים ובנשים ובעבדים ואפי' בקדשי קדשים. הרי בן בקר זה עולה הוא שהיא קדשי קדשים ושחיטתן כשרה בכל, כדאמרינן מכדי מקבלה ואילך מצות כהונה. ונתנו בני אהרן אש על המזבח למה לי, למעוטי הפשט וניתוח מכהן. ואכתי איצטריך כו'. מסתברא זביחה דכוותה ממעט, פי' זבח שכמותו ממעט הפשטו וניתוחו, ולא סידור שני גזירין. ודחינן וערכו לשון סידור הוא, ואדרבה סידור דכוותה ממעט כו'. **ואסיקנא** והקטיר הכהן למעוטי הפשט וניתוח דלא בעו כהונה. והקריב הכהן את הכל, למעוטי הולכת עצים דלא בעו כהונה, הא סידור גזירין בעיא כהונה. (והללו) [ונתנו] לגופייהו. וערכו שנים, בני אהרן שנים, הכהנים שנים. לימד על (העולה) [הטלה] והוא הבשר והקרביים שטעון ששה להוליכו לכבש, ומן הכבש למזבח, דאע"ג דהאי קרא דדרשינן בבן הבקר

כתיב לא אשכחן בן הבקר שעולה ונערך על העצים על האש אשר על המזבח, אלא על הבשר של תמיד, כי התמיד מקדים לכל, אלא הכבש של תמיד הוא עולה בראשונה, ונערך בעצים שעל האש שאותה האש על המזבח ועליו כל הקרבנות. וכיון שלא מצינו זה הדבר אלא בטלה לבדו, ידענן דהאי קרא בטלה נאמר.

ג) שם לא מיירי אלא באימורין אבל ה"ה בבשר כמ"ש התוס' שם וכ"ש העור דלאו מלגלא מזבח הוא ועי' ש".